

*Comitetul de organizare a "Întâlnirii timișorenilor din întreaga lume",
întâlnire care a avut loc în 27 mai 2011 la Haifa*

Minunata întâlnire a timișorenilor la Haifa

De Ivan Lungu

*Jurnalul săptămânii
2-06-2011*

Mult așteptatul eveniment a avut loc vineri seara la "Cafe-Bar"-ul "Izabella" de pe Carmelul Haifaian.

Spre intrare curgeau oamenii uitându-se unii la alții cu întrebare - "ăsta oare cine o fi?" La intrare s-au împărțit tuturor ecusoane cu numele fiecăruia. Atunci să vezi ce se mai aplecau unii spre alții să vadă cine este? "Măi, chiar tu ești? Vai să nu te recunosc!!" și altele de genul ăsta.

Evident, mulțimea anilor care au trecut i-au schimbat pe toți, deși la unii se mai "menține baza" (așa se spune!!)

A urmat problema așezării la mese, căci se căutau cunoștințele, foști prieteni. "Tu unde stai?" "Hai, stai aici cu mine (sau cu noi!" "La ce masă ești?", etc., etc.

La întrunire au venit foarte mulți, au fost cam 270 de persoane, desigur, majoritatea din Israel (unde "întâmplător" trăiesc majoritatea foștilor timișoreni), având cele mai diferite meserii, ingineri, profesori, avocați, istorici, oameni de știință, scriitori, publiciști, artiști plastici și alții. Variația asta de meserii se referă și la timișoreni veniți din străinătate. Trebuie, însă, subliniat că principala ocupație actuală a tuturor este aceea de a fi bunic sau bunică, iar unii chiar străbunici!!

Nouă, se pare și mie și soției, ne era mai ușor. Noi ne căutam doar cunoștințe timișorene israeliene, din anii mai recentă. Totuși, eu mă uitam, încercând, totuși, să găsesc, poate!, ceva cunoștințe, dar degeaba. Nu mi-a rămas decât să le aștept pe cele două invitate speciale ale serii, cele două profesoare de la Universitatea de Vest din Timișoara, dna Adriana Babeți, dna Smaranda Vultur pe care o cunoșteam bine de acum câțiva ani și pe președinta Comunității Evreiești din Timișoara, dna Luciana Friedmann, căreia îi voi lua un interviu (interviu ce va apare într-un număr viitor al ziarului).

În sfârșit, după ce toată lumea s-a așezat la mese, a început programul propriu-zis al serii. Dna. Paula Drexler, excelenta moderatoare a serii, a anunțat programul întâlnirii și a rugat pe cei ce vor să spună câteva cuvinte, să se limiteze la maximum 5 minute ca să rămână timp pentru așteptatele discuții dintre participanți.

Din partea comitetului de organizare, primul a luat cuvântul dr. Ștefan (Piști) Israel , care a salutat audiența, urându-le tuturor un: "Bruhim habaim le erez hacodesh!" și a mulțumit în numele organizatorilor pentru "efortul" (pentru unii un adevărat efort) de a veni la această întâlnire. "Câteva ore în care revenim la Timișoara secolului trecut, cu amintiri din copilărie, tinerețe, perioade din viața din care rămân numai amintiri plăcute; câteva ore în care ne amintim și de cei ce nu mai sunt printre noi dar au rămas în memoria noastră pentru veșnicie! ... ne bucură că sunteți aici pentru o seară plăcută cu cât mai multe recunoașteri de prieteni și de ce nu, legături noi cu prieteni vechi și prieteni noi, timișoreni sau nu!"

A urmat apoi prezentarea unui film despre istoria Timișoarei, mai bine zis a Comunității Evreiești din Timișoara, de "ieri" și de azi. Acest filmuleț, mi s-a părut (și desigur nu numai mie) clou-ul seriei, "cireasa de pe frișcă". Realizat mai mult decât excepțional de către dna Getta Neumann Herzfeld (coordonatoarea site-ului BJT pe internet al timișorenilor și inițiatoarea organizării acestei minunate seri), filmul povestește despre trecutul istoric minunat al acestei comunități, despre suferințele prin care au trecut membrii săi, iar apoi despre istoria actuală a comunității. Vorbește despre istoria unei serii întregi de vechi case evreiești din urbea ei natală, despre amintiri legate de venerabila activitate a Eminenței Sale, Rabinul dr. Ernest Neumann (tatăl autoarei). Proiecția a încântat întreg auditoriul.

Printre cei amintiți in film, a fost si profesorul poet Anavi Adam. Una din poeziile sale scrisă in limba maghiară si tradusă in românește de dna Getta, a impresionat asistența. Îmi permit s-o citez:

Un cântec scurt și simplu

Aș vrea să scriu acum
să vină repede pe lume, nu cumva
să-l strivesc în mine.
Să vină repede - nu e supărare,
dacă neîmplinit rămâne.
Nu te aștepta la împlinire! - niciodată
plinul tău nu va fi întreg.
Un cântec scurt și simplu -
de ar vedea deja lumina zilei!
În ochii voștri pe voi toți
în locul meu v-ar saluta.
Un cântec scurt și simplu - în ritm l-ar îngâna
cu mine dumnezeul, trecera cea mare
să-mi înlesnească.

Următorul vorbitor a fost Tomi Laszlo, care a depănat amintiri despre Liceul Evreiesc, despre istoria acestei instituții, despre cei ce îmbarcându-se pe vapoare pentru a ajunge în țara mult visată, n-au mai ajuns, vasele fiind scufundate pe drum.

La rândul său, tânăra președintă actuală a Comunității Evreiești timișorene, dna Luciana Friedmann, a povestit despre activitatea actuală a acestei comunități, despre activitatea tinerilor evrei din Timișoara, despre nenumăratele acțiuni culturale, de învățare a Torei și încă multe alte acțiuni, ilustrându-și prezentarea cu diapozitive.

S-au mai perindat câțiva vorbitori, între care și scriitoarea Iulia Kakucs, trăitoare în Germania, care a cântat un cântec israelian rugând audiența să cânte împreună cu ea. Și apoi și alți câțiva vechi timișorenii depănat amintiri.

S-a păstrat un moment de reculegere pentru toți timișorenii care nu mai sunt în viață.

Întâlnirea a fost salutată și de dl. Miha Hariș, președintele AMIR, dumnealui fiind tot timișorean la origine.

I s-a dat cuvântul și invitatei speciale, scriitoarea Smaranda Vultur, care a scris cele două volume despre "Memoria salvată. Evreii din Banat, ieri și azi", în care redă amintirile unor supraviețuitori ai Holocaustului, precum și amintirile unor "Drepti între popoare" ai Yad Vashemului. (Volumul II al cărții, apărut anul trecut, urmând să fi prezentat la ICR Tel Aviv, marți 31/5)

S-a mâncat, s-a băut, s-a discutat enorm, s-au depănat sute și sute de amintiri din copilărie, din școală și studenție, generale și ocazionale, s-au făcut nenumărate schimburi de adrese.

S-a enunțat, de către mai mulți, speranța ca viitoarea (sau o viitoare!) întâlnire să aibă loc chiar la Timișoara. Invitația a fost lansată și de președinta comunității timișorene, dar și de dna Getta, sufletul serii. "Be shana habaa be Timișoara" au strigat câțiva dintre comeseni!

Unul dintre participanți, Miki Raviv, scrie într-o plachetă de versuri ("Așchii de memorie") următoarele:

Timișoara-i la o mie
Noi nici nu avem o sută
Deci să ridicăm paharul:
Muritorii te salută !

La revedere, deci, la o proximă întâlnire a timișorenilor, oriunde va fi ea !!!

Ivan Lungu